

Kim Behnke være kommet med sine angreb og have sagt: Der er sandelig noget, de ikke har været opmærksomme på, der er sandelig noget, de ikke har taget ordentlig fat om, for det tør de nok ikke – eller hvilke argumenter man nu ønskede at bruge i den forbindelse.

Jeg vil gerne slå fast, at jeg tror, vi lever i et retssamfund, og jeg tror også, vi har nogle instanser, der er i stand til at have med det at gøre, som de er blevet pålagt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Når tidligere min partifælle, fru Lilli Gyldenkilde, og nu jeg selv er interesseret i at gå videre med sagen og ikke erklære den for afsluttet, hænger det også sammen med – som hr. Kim Behnke nævnte – at vi har modtaget henvendelser fra folk, som ikke føler sig trygge ved selv at rejse sagen.

Jeg kan se af debatten for et lille års tid siden, at dengang var folketingsmedlemmerne lykkelige over, at de stod herinde i Folketingssalen og talte om tingene, for ellers kunne de risikere hvad som helst.

Jeg var jo slet ikke klar over, at det var så alvorligt. Jeg bevæger mig da fri omkring i samfundet, og det regner jeg med at jeg stadig væk kan gøre. Men det viser noget om, at der altså er nogle mistillidsfaktorer omkring det her.

Omvendt er det altså også sådan, at nu er Rigsrevisionen i gang med dette her; sagen liggerovre hos statsrevisorerne, og dér vender den så tilbage igen, og det er jo ikke anderledes, end at hvis vi under Folketingets udvalgsarbejde kan påvise, at der er grund til at give nogle opfordringer til statsrevisorerne, kan vi gøre det. Vi kan også gøre det som enkeltfolketingsmedlemmer til de mennesker, vi kender hos statsrevisorerne, og sige: Prøv lige at kigge på det dér. Så uformelt foregår jo rent faktisk kontakten mellem Folketinget og statsrevisorerne.

Derfor er jeg tryk ved, at det i øjeblikket ligger hos statsrevisorerne, og når de konstaterer, hvordan det efter deres opfattelse hænger sammen, og hvis de synes, at der ikke er noget, de kan gå til bunds i, så er det, at de kan bede om, at man går videre med sagen og undersøger den dybere.

Derfor tror jeg, at vi ved arbejdet i Folketingets udvalg og ved i øvrigt at have nær kontakt med statsrevisorerne godt kan få den her sag undersøgt til bunds, uden at man vedtager det

forslag til folketingsbeslutning, som foreligger her.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er nødt til at sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det ikke kan nytte noget, at argumentet fra hr. Ole Vagn Christensens side bare er, at han ikke tror på det, når jeg siger, at vi har tillid til Rigsrevisionen og statsrevisorerne. Fremskridtspartiet har selv igennem mange år haft en statsrevisor, og vi har aldrig haft andet end tillid til det arbejde, der foregår. Det synspunkt er jeg nødt til at gentage og fastholde.

Når så hr. Aage Frandsen bringer spørgsmålet om den måde, folketingsmedlemmer bliver behandlet på af de pågældende organisationer, frem, var det jo lidt underligt at opleve ved den debat, vi havde for et års tid siden, at ministeren på daværende tidspunkt blev voldsomt chokeret over at få kendskab til den måde, fru Lilli Gyldenkilde og jeg var blevet behandlet på.

Nu holdt fru Lilli Gyldenkilde af indlysende årsager op med at beskæftige sig med sagen, efter at hun blev valgt til Europa-Parlamentet, men som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, valgte jeg at fortsætte med at interessere mig for den, og det resulterede jo altså i et sagsanlæg fra FFA – minsandten igen fra FFA – og den sag er foreløbig berammet til behandling ved Århus Byret den 16. maj i år. Det er altså, hvad man får ud af at interessere sig for denne her sag: Selv som folketingsmedlem bliver man slæbt for domstolene, fordi de pågældende personer i FFA og SFF – som i øvrigt er de samme personer – føler sig så krænkede af, at Folketinget interesserer sig for deres virke, at det eneste forsvar, de har, er at anlægge sager. Ja, selv mod folketingsmedlemmer! Men jeg er sikker på, at byretten i Århus vil behandle den på den måde, som sådanne sager skal behandles.

Til besvarelse af hr. Aage Frandsens spørgsmål om, hvorvidt det virkelig kunne være rigtigt, kan jeg altså bekræfte, at det virkelig er rigtigt. Det er de vilkår, som også folketingsmedlemmer bliver udsat for.

Det er klart, at når menige medlemmer i en arbejdsløshedskasse får et trusselsbrev fra kassens advokat om, at hvis de ikke holder op med at skrive læserbreve eller stille spørgsmål på generalforsamlinger, så får de et sagsanlæg, lukker de fleste munden med det samme.